Scris de Ninel Ganea
Joi, 05 Noiembrie 2015 08:13

Tinerii protestatari sunt cel mai reușit produs al sistemului corupt pe care îl contestă. Doresc o mulțime de lucruri contradictorii, dar nu au nici priceperea și nici forța morală pentru a le obține, presupunând că se pot obține lucruri incompatibile. Au fost crescuți sub impresia faptului că sunt educați, suficient de curați interior, imposibil de manipulat și că au puterea de a schimba lucrurile. Din păcate, nu sunt foarte educați, nici nu au vreo putere reală de a schimba ceva în bine, iar la capitolul manipulare se mișcă exact după ritmul melodiei.

Educația tinerilor din ziua de azi a survenit în perioada postcomunistă, iar dacă s-a distrus ceva sistematic în postcomunism, acest lucru a fost tocmai educația. Mulți dintre ei au prins burse în afara țării, unde au luat contact tocmai cu faza cea mai decadentă a universităților occidentale. Așa că de aici nu au învățat ceva bun. Apoi în țară, foarte rapid, s-au importat curicumulum-urile aduse la zi, pentru o sincronizare perfectă în îndobitocire.

Generația nouă nu știe mare lucru din istorie, deci nu a avut cum să învețe că natura umană este căzută, că revoluțiile nu duc la nimic bun și că în competiția politică ies aproape întotdeauna în față cei mai răi.

Logica le-a fost la fel de străină, din moment ce diseminează cu aplomb orice sofisme, chiar și pe cel mai ordinar.
De economie probabil că nu au auzit mare lucru cât timp doresc 10% din PIB pentru Sănătate și majorarea bugetului pentru Educație, deși în România statul colectează în total sub 35% din

PIB. Dar au văzut și auzit că în străinătate așa merg lucrurile și vor și ei același lucru (din nou, o eroare logică elementară).

Retorica nu se mai studiază pe nicăieri, așa că săracii tineri pică în capcana manipulărilor vulgare și cred că din cauza celor 60 milioane de euro alocați bisericilor suferă bugetul de peste cinci miliarde al Sănătății. Vor, de asemenea, impozitarea BOR pentru că orice tânăr liber își dorește taxe. Cât mai multe taxe.

Metafizică și teologie nu puteau să învețe pentru că oricum nu sunt de folos și cine mai învață așa ceva în zilele noastre?!

Mulți dintre ei sunt cu adevărat citiți, și nu trebuie negat lucrul acesta, doar că lecturile lor provin cu predilecție din literatură contemporană. Adică, sunt școliți din plin în confortul patimilor. Învață că sunt buni, inocenți și că e nevoie doar de sentimente frumoase pentru a schimba lumea. Celor care le argumentează că lumea nu e așa le replică cu “intoleranți și habotnici”.

Mai citesc câteva bloguri și site-urile de știri la modă, unde învață cuminți lecția bunului progresivist.

De morală nu vor să știe mai nimic, în afara vrerii proprii; dar doresc în permanență să fie conduși de oameni în afara oricăror bănuieli. Însă oamenii în afara bănuielilor nu sunt decât cei care au o morală, iar ei neagă în orice discuție serioasă că există vreo morală mai tare.

Cu toate astea, se simt deasupra plebei deoarece au terminat una sau mai multe facultăți, vorbesc fără greșeli gramaticale, ascultă muzică alternativă (dar tot comercială și tot cu același mesaj ca muzica mai puțin cool), lucrează în corporații (de când e ăsta un merit, nu știu) sau pe cont propriu, nu au fost educați în comunism și vor o viață mai bună.

Sunt aceste lucruri suficiente pentru a clama drepturi și libertăți? Bineînțeles că nu, dar ideea sistemului este de a lucra tocmai prin acești tineri pentru ca revoluția culturală să meargă mai departe. O indignare legitimă este deturnată abil spre propagarea și înrăutățirea aceluiași sistem, iar la asta tinerii pun din greu umărul.

Nu trebuie condamnați, dar nici nu trebuie încurajați. E nevoie de răbdare și rugăciuni. E nevoie de răbdare pentru a le arăta tinerilor că necazurile noastre, ale tuturor, nu doar ale lor, provin dintr-un stat supradimensionat, în care serviciile de securitate au un buget de peste jumătate de miliard de euro, în care educația este făcută pulbere în mod intenționat, în care sănătatea este colectivizată, iar statul și corporațiile (inclusiv cele media) fac legea împreună. Este nevoie de rugăciuni, pentru că războiul pe care îl ducem în fiecare clipă nu este unul în primul rând al argumentelor, ci un război nevăzut, spiritual cu tatăl minciunii, iar problemele oamenilor din ziua de azi sunt în primul rând duhovnicești.